

SAN PEDROKO FESTA

Baziren behin bi herri, Altsasu eta Urdiain. Sakanan daude, Nafarroan, haran batean. Altsasu Bargagain azpian dago. Urdiain ondoan dago, ekialdean.

Altsasu lehen herri polita zen, baina orain industria gehiegi dauka eta orain itsusiagoa da. Gutxi gora behera 7.500 auzokide ditu. Urdiain askoz txikiagoa da eta etxe politak dauzka, jentil fama daukate.

Gerra zibila bukatzean festa egin nahi zuten bukatu zelako. Bi herriak ospatu nahi zuten egun berean eta leku berean, ekainaren 29an eta San Pedroko zelaian.

Alkateak bilera egin zuten, Etxarrin, konpontzeko bere arazoa: non egin festa eta noiz. Urdiaingo alkateak esan zuen:

- Gure herrian lehentasuna daukagu, baseliza gure herrian dagoelako.

- Bai zera, zoaz pikutara! Gure herriak auzokide gehiago dauzka. Ogia eta txokolatea emango dizkizuegu. Gerra zibila bukatu da eta ziur aski gose zarete.

Baina ez ziren ados.

Beste egun batean, kanpotarrak proposamena egin zuen: zuen apaizak korrika egin zuten, bere herritik San Pedroko zelaira. Lehenengo apaiza, meza ematen han, bere herrian irabaziko du.

Txapelketa hori egin zuten eta Urdiaingo apaizak tranpa egin zuen: zaldi batekin bidea egin zuen. Horregatik irabazi zuen.

Bat-batean San Migeleko dragoia etorri zen eta ahotik sua bota zuen eta bi apaizak kixkali. Eta apaizak esan zioten.

-Zein zara zu?

Eta dragoiak esan zuen:

- Muguruza naiz. Hemen nago kale borroka egiteko elizaren eta kristau guztien kontra. Muguruzak apaizekin janari prestatu zuen (nahaski bat), kirrix-korrox. Horregatik, apaizak ez ziren agertzen, herriko jendeak pentsatu zuten eliza banatzea.

Zozketa egin zuten: guraiza, papera eta harria.

Urdiaingoak bidali zuten esku motza eta galdu zuten zozketa. Altsasuarrak aukeratu zuten zelaia, eguna eta ate nagusia eta santua Urdiaingoentzako garbitzeko eta brillo ateratzeko.

Egileak: Iñaki Bengoetxea

Jose Angel Arregi

Elisabeth Higuero

Noelia Martin

Quer Massaguer

Iñigo Martirena

Alfonso Santano